

**Đức Hồng Y Suharyo của Jakarta trình bày về đất nước Indonesia
mà Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ tông du thăm viếng**
Thanh Quảng sdb

Trong một cuộc phỏng vấn với đài Vatican, Đức Hồng Y Ignatius Suharyo Hardjoatmodjo của TGP Thủ đô Jakarta, Indonesia đang mong đợi chuyến Tông du của Đức Thánh Cha Phanxicô vào tháng 9, ngài muốn tường trình về Giáo hội Công giáo nhỏ bé của ngài, về quốc gia Hồi giáo lớn nhất, sự chung sống giữa các tôn giáo và chứng tá của các Kitô hữu tại Châu Á.

(Tin Vatican - Deborah Castellano Lubov)

Tháng 9 này, đánh dấu chuyến Tông du lần thứ 45 ra nước ngoài, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ bắt đầu chuyến tông du bốn quốc gia khắp Châu Á và Châu Đại Dương.

Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ thăm 4 quốc gia trên khắp Châu Á và Châu Đại Dương vào tháng 9

Đầu tiên, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ thăm Indonesia, một quốc gia mà đa số dân theo đạo Hồi lớn nhất thế giới, nơi chỉ có hơn 8 triệu người Công giáo, chiếm 3,1% dân số, ĐTC sẽ thăm tại thủ đô Indonesia từ ngày 3 đến ngày 6 tháng 9, trước khi tiếp tục đến Papua New Guinea, Timor- Leste và Singapore, nơi sẽ trở thành đánh dấu một chuyến tông du dài nhất trong triều đại giáo hoàng của ngài.

Nhân dịp này, Đức Hồng Y Ignatius Suharyo Hardjoatmodjo của Jakarta, Indonesia, đã dành cho đài Vatican cuộc phỏng vấn sâu rộng sau đây.

Đây là bản ghi lại cuộc trò chuyện.

Thưa Đức Hồng Y Suharyo, Đức Hồng Y chờ đón chuyến Tông du sắp tới của Đức Thánh Cha Phanxicô như thế nào?

Tôi rất nóng lòng! Không chỉ cộng đồng Công giáo mừng vui khi nhận được tin Đức Giáo hoàng Phanxicô sẽ tông du Indonesia, mà cả Đại Giáo Trưởng Imam của Giáo hội Hồi giáo Quốc gia Istiqlal cũng vui mừng thông báo về chuyến viếng thăm sắp tới của Đức Giáo hoàng Phanxicô, vài tuần trước khi có thông báo chính thức của Vatican.

Mối quan hệ giữa Vatican và Indonesia có lịch sử lâu dài.

Vatican là một trong năm quốc gia công nhận Tuyên ngôn Độc lập của Indonesia.

Năm 1947, đã có Đại diện Tông tòa, hiện là đại sứ quán, tại Jakarta.

Tôi nói với cộng đồng Công giáo rằng sự hiện diện thể lý của Đức Thánh Phanxicô là rất quan trọng, đồng thời nói với họ đừng quên cố gắng đào sâu kiến thức của chúng ta về những giáo huấn của ĐTC, qua các Thông điệp và Tông huấn khác nhau, chẳng hạn như Niềm vui Tin Mừng, Laudato Si, Fratelli Tutti, v.v.

Đức Hồng Y Ignatius Suharyo Hardjoatmodjo của Jakarta, Indonesia

Thưa Đức Hồng Y, ĐHY có thể cho chúng con biết thêm về đàn chiên nhỏ bé, cộng đồng Công giáo, mong chào đón Đức Thánh Cha Phanxicô thế nào?

Cuộc sống hàng ngày của một người Công giáo ở đất nước này như thế nào?

Indonesia là một quốc gia rất rộng lớn, bao gồm nhiều hòn đảo, gần 17 nghìn hòn đảo và nhiều bộ lạc, vì có hơn 1300 dân tộc, với rất nhiều nền văn hóa và tôn giáo. Indonesia là quốc gia có số lượng người theo đạo Hồi đông nhất thế giới. Nhưng Hồi giáo ở Indonesia không giống Hồi giáo ở nhiều quốc gia khác. Ở Indonesia có hai tổ chức Hồi giáo lớn nhất là Muhammadiyah và Nahdlatul Ulama, cả hai đều rất cởi mở và khoan dung. Đây là điều quyết định cho cuộc sống chung của dân chúng. Bản thân tôi có quan hệ rất tốt với các nhà lãnh đạo đời ở cấp trung ương và địa phương.

Về cơ bản, ở Indonesia có quyền tự do tôn giáo, nhưng thực tế ở mỗi nơi lại khác nhau. Vào thời điểm này, Nhà nước có vẻ rất nghiêm túc trong việc duy trì quyền tự do tôn giáo. Vì vậy, trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta sống như những công dân bình thường. Chúng tôi có thể làm việc trong nhiều tổ chức khác nhau, bao gồm cả các tổ chức chính phủ. Chúa nhật mọi người đi nhà thờ. Có người phải đi rất xa mới đến được nơi hành lễ. Nói chung, chúng ta chung sống hòa bình với hàng xóm. Và không ít người Công giáo đã trở thành lãnh đạo của xã hội đa nguyên này, làm việc trong các cơ quan nhà nước, nắm giữ những chức vụ trọng yếu.

Nhìn chung, người Công giáo ở Indonesia sống bình dị với như một thành phần của xã hội. Sống chung với nhau như đồng bào, dù khác tôn giáo nhưng rất bình thường. Trên thực tế, có khá nhiều gia đình có những thành viên trong những các tôn giáo khác nhau. Một điều không tưởng được ở một số các quốc gia! Ngoài ra còn có khá nhiều linh mục và tu sĩ xuất thân từ các gia đình Hồi giáo, Ấn Độ giáo hoặc Phật giáo. Nhiều cộng đoàn tu sĩ có tu viện ngay giữa những nhà dân chúng.

Indonesia chung sống hòa bình, đặc biệt là giữa các tôn giáo. Bí mật của điều này là gì? Có những lĩnh vực nào cần cải thiện không?

Một trong những lý do chính là lịch sử hình thành Nhà nước Indonesia. Trước khi Indonesia tồn tại, khu vực này đã bị ngoại bang xâm chiếm hơn 350 năm. Có ba cột mốc quan trọng trong lịch sử hình thành của Indonesia.

- Đầu tiên, vào tháng 5 năm 1908, nhận thức của cả nước bắt đầu được nâng cao. Nó được gọi là Ngày thức tỉnh quốc gia.
- Nhận thức này lên đến đỉnh điểm vào tháng 10 năm 1928 trong một sự kiện mang tên Cam kết Thanh niên. Trong sự kiện này, phiên họp đầu tiên giữa ba người được tổ chức tại khu phức hợp của khuôn viên thờ tự, các tổ chức thanh

niên có nguồn gốc khu vực tuyên bố rằng họ là “một quê hương, một quốc gia và một ngôn ngữ”, đó là Indonesia. Thuật ngữ Indonesia bắt đầu được sử dụng.

- Phong trào này lên đến đỉnh điểm với Tuyên ngôn Độc lập của Indonesia vào ngày 17 tháng 8 năm 1945.

Người Hồi giáo đánh dấu sự kết thúc của tháng Ramadan ở Jakarta

Nền độc lập của Indonesia không phải là một món quà từ thực dân để lại; mà là kết quả của một cuộc đấu tranh lâu dài có sự tham gia của tất cả các thành phần dân tộc, liên quan đến tất cả các nhóm dân tộc và tất cả các tín đồ tôn giáo.

Với Pancasila [lý thuyết triết học nền tảng này mà Indonesia được thành lập làm nền tảng cho đất nước.

Như vậy, Indonesia không phải là một quốc gia tôn giáo mà là Nhà nước thống nhất Cộng hòa Indonesia. Lịch sử đấu tranh liên quan đến mọi người dân và Pancasila là nền tảng của đất nước là điều làm nên sự đoàn kết của dân tộc Indonesia bền chặt.

“Nền độc lập của Indonesia không phải là một món quà từ thực dân, mà là kết quả của một cuộc đấu tranh lâu dài có sự tham gia của tất cả các thành phần dân tộc, liên quan đến tất cả các nhóm dân tộc và tất cả các tín đồ tôn giáo.”

Việc hình thành Nguyên lý (Pancasila), bao gồm năm nguyên tắc cơ bản đóng vai trò là nền tảng của Hiến pháp Indonesia:

- Đầu tiên là 'niềm tin vào một Thiên Chúa duy nhất'.
- Thứ hai là 'nhân loại công bằng và văn minh'.
- Thứ ba là 'sự thống nhất của Indonesia'.
- Thứ tư là 'nền dân chủ được hướng dẫn bởi trí tuệ bên trong sự nhất trí nảy sinh từ sự cân nhắc giữa các đại diện'
- và thứ năm là 'công bằng xã hội cho toàn thể người dân Indonesia'.

Lịch sử của người dân Indonesia trong Giáo hội Công giáo được thể hiện trong Lời tựa của Kinh nguyện Thánh Thể, được gọi là Lời nguyện đầu cho Đất nước, song song với việc giải phóng dân Chúa trong Cựu Ước khỏi Ai Cập đến miền đất hứa.

Cũng như hành trình di cư không tránh khỏi những thách đố, hành trình hướng tới lý tưởng độc lập của dân tộc Indonesia không bao tránh khỏi những thách thức. Một số vấn đề lớn nhất liên quan đến sự phân bố thịnh vượng không đồng đều, cả ở Java và bên ngoài Java; ảnh hưởng Hồi giáo xuyên quốc gia, các nhóm vẫn muốn thành lập Nhà nước Hồi giáo; mất cân bằng kinh tế; và hệ thống chính trị, đặc biệt là nền kinh tế bất lợi đối với người yếu thế.

Thủ đô Jakarta của Indonesia

Đức Thánh Cha kêu gọi Năm Cầu Nguyện

Cá nhân của ĐHY hoan nghênh sáng kiến này như thế nào và ĐHY mời gọi tín đồ của mình thực thi như thế nào?

Tất nhiên, chúng tôi thực sự đánh giá cao các phong trào khác nhau do Đức Thánh Cha Phanxicô đề ra và cung cấp từ Vatican cũng như Giáo hội nói chung. Thách thức trong việc đồng bộ hóa nó với chủ đề mục vụ khác của chúng ta. Trên toàn quốc, Hội đồng Giám mục Công giáo Indonesia hàng năm đưa ra một chủ đề mục vụ quốc gia. Sau đó, mỗi Giáo phận, lấy cảm hứng từ chủ đề mục vụ quốc gia, chọn một trọng tâm mục vụ phù hợp với bối cảnh của mỗi giáo phận, thường kéo dài một năm. Ngay cả khi không có Năm Cầu nguyện, cộng đồng Công giáo ở Indonesia vẫn siêng năng cầu nguyện.

“Ngay cả khi không có Năm Cầu nguyện, cộng đồng Công giáo ở Indonesia vẫn siêng năng cầu nguyện”, Xin ĐHY giải thích thêm về điều này?

Có những buổi cầu nguyện trong Mùa Vọng, Mùa Chay, Tháng Thánh Kinh, Tháng Phụng vụ, cầu nguyện trong các cộng đoàn cơ bản, các cuộc hành hương và nhiều sáng kiến khác trong bối cảnh cầu nguyện.

Tất nhiên, việc dạy giáo lý về cầu nguyện luôn luôn quan trọng. Nói chung, điều được người tu sĩ biết đến nhiều nhất là lời cầu nguyện.

Tuy nhiên, có những kiểu cầu nguyện khác nhau:

- Không ít người giáo dân cầu nguyện theo các Giờ Kinh Phụng vụ vì có nhiều dòng tu cung cấp tài liệu.
- Việc lần hạt Mân Côi trong cộng đồng cơ bản là một thói quen phổ biến.
- Cầu nguyện cho người đã khuất và giỗ chạp, không chỉ có ngày 2 tháng 11, mà theo văn hóa còn có lễ tưởng niệm sau 40 ngày, 100 ngày, 1 năm, 2 năm, 1000 ngày... cả cộng đoàn tụ họp cử hành Thánh Thể và tưởng nhớ cầu nguyện cho người quá cố.

Tài liệu của Tòa Thánh:

Đức Thánh Cha đã chỉ đạo Bộ Giáo lý Đức tin của Vatican xuất bản Dignitas Infinita mới được ban hành gần đây, một văn bản tái khẳng định niềm tin của Giáo hội rằng mỗi người và mọi người đều có phẩm giá con người nội tại bất khả phân nhượng, đồng thời cũng nâng cao nhận thức về một số vi phạm nghiêm trọng đối với điều này như phẩm giá, các phẩm tính và suy tư của mỗi người. ĐHY thấy tài liệu này có giá trị thế nào và có những khía cạnh nào mà ĐHY thấy liên quan đặc biệt đến bối cảnh ở Indonesia hoặc ở Châu Á nói chung không?

Đây là một tài liệu tuyệt vời và rất quan trọng cho việc hướng dẫn mục vụ. Nguyên tắc thứ hai trong Pancasila của Indonesia cũng nhấn mạnh đến việc tôn trọng phẩm giá con người. Thật không may, thực tế lại khác xa với các nguyên tắc được trình bày trong tài liệu, do các hệ thống chính trị, kinh tế và có lẽ cả văn hóa xã hội không tôn trọng nhân quyền. Tất cả những gì được nói, bao gồm cả vấn đề vi phạm nhân phẩm, cũng rất phù hợp với Indonesia nói riêng và châu Á nói chung.

Thưa Đức Hồng Y, từ kinh nghiệm và từ thực tế của ĐHY, ĐHY có thể nói gì với chúng tôi về chứng tá của các Kitô hữu ở Châu Á?

Như bạn đã biết, Châu Á là một lục địa rất rộng lớn với lịch sử, văn hóa và hệ thống chính trị khác nhau. Tôi chỉ có thể nói về Indonesia, đặc biệt là trong khu vực của Tổng Giáo phận Jakarta. Những điểm chính tôi sẽ dùng để mô tả sự chứng minh của dân chúng là họ 'làm việc tốt'.

Tôi nhớ có một kinh nghiệm nhỏ về một giáo viên Công giáo được bố trí ở một vùng nông thôn rộng lớn, ngoài ông ra không có ai theo đạo Công giáo. Ông không cảm thấy bị cô lập mà vẫn tiếp tục tìm cách làm điều tốt. Ông dạy một ngôi làng nơi dân chúng mù chữ. Để đến nơi, anh phải đi bộ ba tiếng đồng hồ và quay về thêm ba giờ nữa. Ông ấy làm điều này hai lần một tuần. Khi tôi đến thăm gia đình ông, ông nói

với tôi: 'Thưa cha, con làm tất cả những điều này để người dân ở đây biết rằng người Công giáo chỉ muốn làm điều tốt'.

Chúng tôi thấy họ làm tốt theo nhiều cách khác nhau, thông qua giáo dục, từ giáo dục tiểu học đến giáo dục đại học, dịch vụ y tế, dịch vụ xã hội như tổ chức quỹ liên đới và làm việc cùng với các thành viên khác trong cộng đồng. Nói cách khác, họ 'làm điều tốt' thông qua đối thoại, nếu bạn muốn, họ cống hiến trong công việc và cuộc sống của họ.

Thưa Đức Hồng Y, người Công giáo trên khắp thế giới đang ở giữa Mùa Phục Sinh. Ngài có thể chia sẻ với chúng tôi về cuộc sống của người Công giáo Indonesia mùa này và thông điệp nào ngài là gì?

Lễ Phục sinh ở Indonesia nói chung và Jakarta nói riêng rất sống động. Lễ Phục sinh năm ngoái, có bốn Thánh lễ tại nhà thờ Chính tòa Jakarta. Ước tính có khoảng 10 nghìn người đến tham dự Thánh lễ. Chúng tôi cử hành rất trật tự, giữ gìn an ninh rất tốt.

Năm nay, Tổng Giáo phận Jakarta đặt ra chủ đề đoàn kết và tương trợ vì lợi ích chung. Đây là chủ đề đã được khám phá trong Mùa Chay trong các cộng đồng cơ bản và mỗi cộng đồng đang cụ thể tìm kiếm và theo đuổi các hình thức đoàn kết thực sự, đặc biệt thông qua việc liên đới với những thành viên nhóm, giúp đỡ trẻ em trả học phí và thông qua nhiều phong trào khác.

Người tín hữu trong buổi lễ Vọng Phục sinh 2024 ở Jakarta